

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/140/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2617205917
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2617205917.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Martina Valentová, v právnej veci žalobcu: JUDr. Michaela Voleková, so sídlom Bratislava, Trnavská 27, správca konkurznej podstaty úpadcu: I. D., nar. XX.X.XXXX, bytom I., Y. XX, proti žalovanému: I. R., nar. XX.X.XXXX, adresa Y., H. XXX/XXX, zastúpenému splnomocnencom: AGM partners, s. r. o. so sídlom Bratislava, Hlavné námestie 3, IČO: 47 258 586, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1.247,50 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Senica č.k. 5C/39/2017-75 zo dňa 21.11.2018, t a k t o

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

II. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvou výrokovou vetou žalobu žalobcu zamietol a druhou výrokovou vetou rozhodol že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a vecne tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie v sume 1.247,50 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.247,50 Eur od 18.8.2016 do zaplatenia na tom základe, že úpadca I. D. bol v minulosti vlastníkom pozemku parcely registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape ako parcela č. 4745/15 o výmere 2729 m² - lesné pozemky, zapísanej na LV č. XXXX pre k.ú. C. D., ktorý bezprostredne susedí s pozemkom vo výlučnom vlastníctve žalovaného parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape ako parcela č. 4745/22 o výmere 550 m² - zastavaná plocha a nádvorie, zapísaná na LV č. XXXX pre k.ú. C. D.. Pozemok žalobcu bol predaný v dražbe udelením príklepu dňa 20.1.2017. Tento pozemok, v čase kedy bol ešte vo vlastníctve žalobcu a tvoril všeobecnú podstatu majetku v konkurze sp. zn. 3K/13/2015, bol žalovaným neoprávnene užívaný ako prístupová komunikácia k jeho nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k.ú. C. D., a to bez právneho dôvodu, nakoľko predmetný pozemok nie je verejnou komunikáciou a žalovaný k nemu nemá zriadené vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu alebo prejazdu peši a motorovými vozidlami, čím sa obohacoval na úkor jeho vlastníka, a to bez právneho dôvodu. Preto žalobca vyzval žalovaného listom zo dňa 16.8.2016 (doručeným mu dňa 18.8.2016) k uzavretiu zmluvy o zriadení vecného bremena, spočívajúceho v práve prejazdu a prechodu peši a motorovými vozidlami cez pozemok žalobcu, avšak žalovaný na výzvu nereagoval, preto žalobca listom zo dňa 7.6.2017, doručeným žalovanému dňa 15.6.2017, vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemku bez právneho dôvodu. Podľa žalobcu malo dôjsť k bezdôvodnému

obohateniu z titulu užívania pozemku bez právneho dôvodu, rovnajúceho sa obvyklému nájomnému za 2729 m² pozemku za každý rok, a to za obdobie od 8.9.2015 do 19.1.2017, teda celkovo za 499 dní. Výšku náhrady za užívanie pozemku bez právneho dôvodu považoval žalobca za primeranú v hodnote 0,33 Eur/m² za rok. Za jeden rok užívania pozemku bez právneho dôvodu o rozlohe 2729 m² vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie vo výške 900,57 Eur, čo predstavuje 2,50 Eur na jeden deň (900,57 Eur : 365 dní v roku = 2,50 Eur na jeden deň). Na základe vyššie uvedeného žiadal žalobca o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške obvyklého nájomného za obdobie od 8.9.2015 do 9.1.2017, t.j. sumu 1.247,50 eur, ktorú odvodil od nasledovného matematického výpočtu: za obdobie od 8.9.2015 do 31.12.2015, teda 114 dní x 2,50 eur = 285 Eur, za obdobie od 1.1.2016 do 31.12.2016, teda 365 dní x 2,50 Eur = 915 Eur, za obdobie od 1.1.2017 do 19.1.2017, teda 19 dní x 2,50 Eur = 47,50 Eur, teda celkom 1.247,50 Eur. Žalovaný sa v spore bránil tým, že v čase, keď bol žalobca vlastníkom svojho pozemku, žalovaný nevyužíval jeho pozemok ako príjazdovú cestu k svojmu pozemku. Skutočnosť, že žalovaný je vlastníkom pozemku neznamena, že svoj predmet vlastníctva aj užíva. Žalovaný na užívanie svojho pozemku nemá už dlhodobo dôvod, nakoľko na tomto pozemku sa nenachádzala a v súčasnosti ani nenachádza žiadna stavba, ktorú by žalovaný, resp. iné osoby navštevovali, na pozemku nebola a ani v súčasnosti nie je poľnohospodárska pôda, resp. záhradka, ktorú by žalovaný alebo iné osoby obhospodarovali, pozemok je dlhodobo (niekoľko rokov) neobhospodarovaný, neudržiavaný a predovšetkým nenavštevovaný, tzn. žalovaný a ani iné osoby v mene žalovaného dlhodobo pozemok neužívajú. Dôkazom neudržiavaného stavu pozemku mali byť podľa žalovaného jeho fotografie, podľa ktorých sa na ňom nachádzajú náletové dreviny ako následok dlhodobého neudržiavania (neužívania). Na tomto pozemku nebola dlhodobo, a to niekoľko rokov, vyvíjaná akákoľvek činnosť, ktorá by si vyžadovala, a ktorá by súčasne preukazovala prítomnosť žalovaného alebo iných osôb na ňom. Na základe toho žalovaný dôvodil, že on a ani iné osoby v jeho mene nevyužívali pozemok žalobcu ako príjazdovú cestu k pozemku žalovaného, nakoľko žalovaný (vrátane iných osôb) niekoľko rokov nenavštevoval a neužíval svoj pozemok. Preto pokiaľ žalovaný nevyužíval pozemok žalobcu ako príjazdovú cestu, nemohol sa ani bezdôvodne obohatiť na jeho úkor, nakoľko predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je reálne užívanie pozemku, ku ktorému však zo strany žalovaného, resp. iných osôb v jeho mene, nikdy nedošlo. Žalovaný dôvodil, že žalobca neoprávnené užívanie pozemku žalovaným nepreukázal, tzn. nepredložil súdu žiaden dôkaz o tom, že by žalovaný bez právneho dôvodu užíval jeho pozemok v čase, kedy bol žalobca jeho vlastníkom, ako príjazdovú cestu k svojmu pozemku, v dôsledku čoho by mu vznikol majetkový prospech. Žalovaný tiež sporoval výšku bezdôvodného obohatenia, ktorú žalobca odvodzoval od „obvyklého nájomného“, pričom v žalobe ďalej nešpecifikuje čo je „obvyklým nájomným“, pričom pozemok je vedený ako lesný pozemok a zo žaloby nie je zjavné či sa „obvyklé nájomné“ týka lesného pozemku a zároveň žalobca stanovil výšku bezdôvodného obohatenia na základe užívania celej rozlohy jeho pozemku, ktorá je 2729 m², pričom ak by žalovaný využíval pozemok žalobcu ako príjazdovú cestu k svojmu pozemku, nevyužíval by celú rozlohu žalobcovho pozemku, ale len jeho časť.

3. Na základe vykonaného dokazovania potom dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba je nedôvodná. Mal za to, že podstatnou skutočnosťou pre priznanie nároku žalobcu, bolo zistenie, či k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného na úkor žalobcu prišlo, teda či žalovaný v rozhodnom čase skutočne využíval pozemok žalobcu ako príjazdovú cestu k svojmu pozemku. Vychádzal z toho, že žalobca sa v žalobe ako i v ďalších vyjadreniach obmedzil len na tvrdenie, že žalovaný mohol pozemok žalobcu využívať ako prístupovú cestu k svojmu pozemku, keďže mu v tom žalobca žiadnym spôsobom nebránil. Súd však mal za to, že na preukázanie uplatneného nároku nepostačovalo ani tvrdenie žalobcu, že žalovaný využil pozemok žalobcu minimálne za účelom zhotovenia fotodokumentácie, pretože v tom čase už žalobca vlastníkom daného pozemku nebol. Samotná skutočnosť, že žalovaný je vlastníkom pozemku ešte neznamena, že svoj predmet vlastníctva aj užíval a užíva. Naopak žalovaný v spore predloženou fotodokumentáciou preukázal, že na jeho pozemku sa nenachádza žiadna stavba, pozemok je evidentne neobhospodarovaný, neudržiavaný, nie je na ňom poľnohospodárska pôda, resp. žiadna záhradka, na pozemku sa nachádzajú len náletové dreviny, ako následok jeho dlhodobého neudržiavania a neužívania. Predloženou fotodokumentáciou žalovaný teda preukázal svoje tvrdenie, že na tomto pozemku nie je evidentne niekoľko rokov vyvíjaná akákoľvek činnosť, ktorá by preukazovala pravidelnú prítomnosť, resp. pravidelné užívanie tohto pozemku žalovaným, a teda žalovaný ani nepotreboval využívať a ani nevyužíval pozemok žalobcu ako príjazdovú cestu k svojmu pozemku. Súd mal tiež preukázané snímkou z katastrálnej mapy aj tvrdenie žalovaného, že k jeho pozemku existuje prístup nielen cez pozemok žalobcu, ale i z opačnej strany cez ďalšie dva pozemky, a teda nie je možné vylúčiť, že v prípade potreby sa žalovaný o prechode a prejazde

k svojmu pozemku môže dohodnúť s vlastníkmi týchto pozemkov. Pokiaľ teda žalovaný nevyužíval žalobcov pozemok ako príjazdovú cestu, nemohol sa ani bezdôvodne obohatiť na úkor žalobcu, nakoľko predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je reálne užívanie žalobcovho pozemku žalovaným. Žalobca neoprávnené užívanie svojho pozemku žalovaným nepreukázal, nepredložil súdu žiaden dôkaz o tom, že by žalovaný bez právneho dôvodu užíval jeho pozemok ako príjazdovú cestu k svojmu pozemku v čase, kedy bol žalobca jeho vlastníkom. Žalobca v spore preukázal len to, že bol vlastníkom pozemku, ktorý susedí s pozemkom vo vlastníctve žalovaného, a že vyzval žalovaného k uzavretiu zmluvy o zriadení vecného bremena a následne ho vyzval na vydanie bezdôvodného obohatenia. Tieto skutočnosti však žiadnym spôsobom nepreukazujú, že sa žalovaný dopustil konania, ktorým sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil, preto súd žalobu zamietol.

4. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému, ktorý mal v spore plný úspech, náhradu trov konania v rozsahu 100%.

5. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v celom rozsahu odvolanie z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces; súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ CSP). Žalobca s rozhodnutím súdu prvej inštancie nesúhlasil, nakoľko predpokladom zodpovednosti za získané bezdôvodné obohatenie nie je protiprávne konanie obohateného, ani jeho zavinenie, ale objektívne vzniknutý stav obohatenia, ku ktorému došlo spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva. Predpokladom vzniku právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia nie je zodpovednosť povinného subjektu, ale existencia konkrétnej skutkovej podstaty, s ktorou zákon spája vznik tohto právneho vzťahu. Poukázal na to, že z konštantnej judikatúry vyplýva, že: „Bez dôvodné obohatenie je civilnou právnou teóriou vymedzené na jednej strane ako záväzok, obsahom ktorého je povinnosť subjektu, ktorý sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, takéto obohatenie vydať a na druhej strane ako právo toho, na úkor koho bezdôvodné obohatenie vzniklo na jeho vydanie. Situácie, z ktorých môže vyplývať bezdôvodné obohatenie sú vymedzené v ust. § 451 ods. 2 OZ ako majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnenie z neplatného právneho úkonu, plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol a ako majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Všetky štyri formy bezdôvodného obohatenia majú objektívny charakter, preto predpokladom uplatnenia zodpovednosti za získané bezdôvodné obohatenie nie je protiprávne konanie obohacovaného. Súd neskúma prípadné zavinenie na získaní bezdôvodného obohatenia, iba zisťuje, či objektívne došlo k niektorej zo skutočností vymedzených v § 451 ods. 2 OZ a či ten, kto sa domáha nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia má aktívnu vecnú legitimáciu k uplatneniu tohto práva. Bez dôvodné obohatenie vzniká aj tomu, kto svojím konaním dosiahol na úkor vlastníka postavenie detentora k jeho pozemku, a to bez ohľadu na to, nakoľko intenzívne ho skutočne využíval.“ Podľa žalobcu tak z hľadiska posúdenia otázky získania bezdôvodného obohatenia užívaním cudzej veci nie je významné, či a akým spôsobom bolo užívané veci vykonávané a či bola držba veci majetkovo zhodnocovaná, teda, či priniesla konzumentovi zisk. Preto je absurdné, aby žalobca preukazoval, či žalovaný užíval, alebo neužíval svoju nehnuteľnosť, resp. akým spôsobom a v akom rozsahu žalovaný uplatňoval v rozhodnom období svoje vlastnícke práva a povinnosti k svojmu pozemku, za účelom preukázania vzniku nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívané prístupovej cesty. Žalobca sa nestotožňuje s odôvodnením súdu, že žaloba bola podaná nedôvodne. Súd sa zaoberal otázkou, či bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného na úkor žalobcu vzniklo, teda či žalovaný skutočne využíval pozemok žalobcu ako príjazdovú cestu k svojmu pozemku, pričom mal za to, že samostatný fakt, že niekto nehnuteľnosť vlastní, neznamená, že svoj predmet vlastníctva aj užíva. Žalobca na tomto mieste poukázal na to, že žalovaný pri kúpe svojho pozemku vedel/mal vedieť, že kupuje nehnuteľnosť bez príjazdovej cesty, resp. bez zriadenia vecného bremena spočívajúceho v práve prechodu a prejazdu peši a motorovými vozidlami cez pozemok žalobcu a mal tak počítať so zvýšenými nákladmi. Zo samotnej podstaty vlastníckeho práva podľa § 123 a § 124 OZ má žalobca za to, že žalovaný, bez ohľadu na to, či svoj pozemok reálne obhospodaruje, udržiava alebo navštevuje, je oprávnený pozemok vo svojom vlastníctve kedykoľvek slobodne využívať, a to práve prostredníctvom prechodu peši a prejazdom motorovými vozidlami cez pozemok žalobcu, ktorý slúži na účely prístupovej komunikácie. Zákonná povinnosť sa o pozemok vo svojom vlastníctve riadne starať tak, aby nad mieru primeranú pomerom neobťažoval iného alebo neohrozoval výkon práv iných, napríklad rozmnožovaním náletových drevín znehodnocujúcich kvalitu okolitých pozemkov. Žalovaný teda pri kúpe pozemku, mal v rámci svojich možností a schopností vedieť o tom, že nadobúda nehnuteľnosť, ku ktorej nemá zriadený prístup potrebný k plneniu zákonných práv

a povinností vyplývajúcich z vlastníckeho práva. Je absurdné, aby žalobca preukazoval, či žalovaný užíval, alebo neužíval svoju nehnuteľnosť, nakoľko toto užívanie vyplýva z jeho práv a povinností, ktoré sa viažu k vlastníctvu ako takému. Aktuálna fotodokumentácia žalovaného k pozemku neznamena, že v rozhodnom období neužíval pozemok alebo sa na ňom nezdržoval, nakoľko rozhodné obdobie vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, je od 8.9.2015 do 19.1.2017. Aktuálne fotografie z pozemku nemôžu preukazovať využívanie nehnuteľnosti žalovaného v rozhodnom období. Pokiaľ súd prvej inštancie konštatoval, že mal preukázané snímku z katastrálnej mapy aj tvrdenie žalovaného, že k pozemku existuje prístup nielen cez pozemok žalobcu, ale aj z opačnej strany, cez ďalšie dva pozemky, súd daným záverom deklaroval pretrvávajúci právny stav žalovaného, a to, že do dnešného dňa nemá zákonný prístup k svojmu pozemku, t. j. nezriadil si ho ani cez susedné pozemky, z čoho možno usúdiť, že bezdôvodné obohatenie na strane žalobcu stále trvá, vzhľadom na jeho práva a povinnosti vyplývajúce z vlastníckeho práva. Susedné pozemky sú stavebnými pozemkami, a je preto nelogické, aby cez záhrady susedov bol zriadený prístup k nehnuteľnosti žalovaného, navyše, ak je k jeho pozemku zriadená príjazdová cesta, ktorá má plniť daný účel. Žalobca sa snažil danú situáciu riešiť, nakoľko jeho pozemok je zriadený za účelom prístupu k pozemku žalovaného a okolitým nehnuteľnostiam, a tak zabezpečiť prístup vlastníkom k ich nehnuteľnostiam a zabrániť tak prípadným sporom. Keďže žalobca vedel, že žalovaný nemá a v rozhodnom období nemal možnosť iného prístupu k svojej nehnuteľnosti, ako po predmetnej prístupovej ceste, správca vyzval žalovaného dňa 16.8.2016 a následne dňa 7.6.2017 na uzatvorenie zmluvy o zriadení vecného bremena, za účelom vyriešenia danej situácie. Zároveň ho v predmetnej výzve upozornil na vznik nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný na predmetné výzvy nereflektoval a sporné vzťahy medzi stranami ohľadne zabezpečenia prístupu žalovaného k jeho nehnuteľnosti neboli usporiadané. Žalovaný teda mal dlhodobo umožnený prístup na jeho pozemok za účelom výkonu svojich vlastníckych práv k pozemku, mal teda faktickú možnosť užívať predmet svojho vlastníckeho práva, ako aj prístupovú cestu k svojej nehnuteľnosti, ktorá bola vo vlastníctve žalobcu, čím žalobca považuje vznik bezdôvodného obohatenia z titulu užívania pozemku bez právneho dôvodu za dostatočne preukázaný. Žalobca sa nestotožňuje so záverom súdu, že pokiaľ žalovaný nevyužíval žalobcov pozemok ako príjazdovú cestu, nemohol sa ani bezdôvodne obohatiť na úkor žalobcu, nakoľko predpokladom je reálne užívanie žalobcovho pozemku a že žalobca nepreukázal, že žalovaný neoprávnene užíval pozemok žalobcu. Reálne užívanie pozemku žalovaného vyplýva z jeho vlastníckeho práva, a teda samotný rozsah a intenzita užívania je v danom prípade bezpredmetná, zavinenie a protiprávnosť na strane žalovaného nie je potrebná pre naplnenie skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia. Žalobca nepotreboval preukázať reálne užívanie pozemku a ani neoprávnené konanie žalovaného, nakoľko aktuálna fotodokumentácia nereflektuje reálne užívanie pozemku v období od 8.9.2015 do 19.1.2017. Žalovaný pri kúpe pozemku mal vedomosť o tom, že k nehnuteľnosti nemá zriadený prístup a nepokúsil sa situáciu riešiť, a to ani v čase, keď ho žalobca vyzýval na uzatvorenie zmluvy o zriadení vecného bremena. Preto žalobca navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako nesprávny a nezákonný zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Žalovaný odvolací návrh nepodal. K doručenému odvolaniu žalobcu podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že s tvrdeniami žalobcu nesúhlasí, nakoľko tieto tvrdenia žalobcu nemajú oporu v zákone a súd prvej inštancie správne a dostatočne zistil skutkový stav a správne právne vec posúdil. Žalovaný nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že z hľadiska otázky získania bezdôvodného obohatenia užívania cudzej veci nie je významné, či a akým spôsobom bolo užívanie cudzej veci vykonávané a či bola držba majetkovo zhodnocovaná, teda či priniesla konzumentovi zisk. Bezdôvodné obohatenie je konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 OZ). Bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám (§ 454 OZ). Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (§ 451 ods. 1 OZ) tomu, na úkor koho ho získal (§ 456 OZ). Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením; ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada (§ 458 ods. 1 OZ). Žalovaný má preto za to, že keďže dlhodobo neužíva svoj pozemok (o čom svedčia fotografie jeho pozemku), a teda neužíva ani príjazdovú komunikáciu žalobcu, nemohol žalobcovi spôsobiť majetkovú ujmu. V konaní pred súdom prvej inštancie nebola žalobcom preukázaná skutočnosť, že by žalovaný vôbec užíval prístupovú komunikáciu vo vlastníctve žalobcu. Keby bol žalovaný plnil to, čo od neho žiada žalobca, došlo by práve zo strany žalobcu k bezdôvodnému

obohateniu, nakoľko je zrejmé, že žalovaný nemal a ani v súčasnosti nemá žiaden úžitok z užívania prístupovej cesty a súčasne je zrejmé aj to, že žalobcovi nevzniká a ani v rozhodnom období nemohla vzniknúť žiadna ujma, ktorá by zodpovedala bezdôvodnému obohateniu. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, na základe ktorých odôvodňuje svoj nárok, a teda nepreukázal, v čom sa obohacuje žalovaný na jeho úkor. Žalovaný svoj pozemok nielenže sám neužíva, ale ani ho neprenajímá a v súčasnosti neprenajíma tretím osobám, a teda je zrejmé, že nemá zo samotnej existencie prístupovej cesty žalobcu (ktorú neužíva on a ani nikto iný) žiaden prospech. Žalobca v odvolaní citovanú konštantnú judikatúru neoznačil ani spisovou značkou, ani uvedením označenia o rozhodnutie akého súdu ide. S citovaným znením konštantnej judikatúry sa žalovaný nestotožňuje, pretože predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je faktické užívanie pozemku a nie samotná existencia vlastníckeho práva žalovaného k jeho pozemku. O plnenie bez právneho dôvodu, ako jedného z možných spôsobov získania majetkového prospechu ako bezdôvodného obohatenia, ide v prípade napr. užívania pozemkov bez nájomnej alebo inej zmluvy, keď súčasne platí, že musí ísť o faktické užívanie pozemku. Zo strany žalobcu, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno, nebolo preukázané faktické užívanie jeho prístupovej cesty žalovaným. Žalobca v odvolaní spochybňuje fotodokumentáciu predloženú žalovaným ako dôkaz, z ktorého je zrejmé, že žalovaný neužíva svoj pozemok, a teda z ktorého je zrejmé, že žalovaný neužíva ani prístupovú cestu žalobcu k svojmu pozemku. Fotodokumentácia nebola vyhotovená v rozhodnom čase, t. j. od 8.9.2015 do 19.1.2017, avšak je z nej zrejmé, že celý pozemok vo vlastníctve žalovaného je pokrytý náletovými drevinami, ktoré sú následkom dlhodobého, niekoľkoročného neužívania pozemku žalovaného. Preto je tvrdenie žalobcu irelevantné, nakoľko aj keď boli fotografie pozemku žalobcu zhotovené približne v 11 mesiaci roku 2017, jasne preukazujú stav pozemku žalobcu, ktorý je dôsledkom niekoľkoročného neužívania pozemku žalovaným. Fotografie, ktoré síce neboli zhotovené v čase žalobcom tvrdeného bezdôvodného obohatenia, preukazujú skutočnosť dlhoročnej neaktivity na pozemku žalobcu, ktorá sa vzťahuje práve na rozhodné obdobie 8.9.2015 do 19.1.2017. Skutočnosť, že je žalovaný vlastníkom pozemku, neznamená, že predmet svojho vlastníctva aj užíva. Na pozemku žalovaného nie je žiadna stavba, ktorú by on, resp. iné osoby navštevovali. Na pozemku žalovaného súčasne nie je a ani nikdy nebola poľnohospodárska pôda, resp. záhradka, ktorú by žalovaný alebo iné osoby obhospodarovali. Práve naopak, pozemok žalovaného je dlhodobo neobhospodarovaný, neudržiavaný a nenavštevovaný, t. j. žalovaný a ani iné osoby v mene žalovaného dlhodobo neužívajú pozemok žalovaného, a teda neužívajú ani prístupovú cestu k tomuto pozemku. Preto žalovaný pokladá rozsudok súdu prvej inštancie za správny, zákonný a súčasne navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

7. Žalobca podal k vyjadreniu žalovaného písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že sa nestotožňuje s názorom žalovaného, že predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je faktické užívanie pozemku, ale má za to, že pre vznik bezdôvodného obohatenia stačí samotná existencia vlastníckeho práva. Žalobca považuje za absurdné preukazovať, či žalovaný užíval, alebo neužíval svoju nehnuteľnosť, nakoľko toto užívanie vyplýva z jeho práv a povinností, ktoré sa viažu k vlastníctvu ako takému na základe ust. § 123 a § 124 OZ. Z konštantnej judikatúry (rozsudok NS SR z 30.6.2009, sp. zn. 4Cdo 104/2008, rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.4.2016, sp. zn. 11Co/46/2015, rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 12.2.2015, sp. zn. 2Co/640/2014) rovnako vyplýva, že pre posúdenie otázky získania bezdôvodného obohatenia užívaním cudzej veci nie je významné, či a akým spôsobom bolo užívanie veci vykonávané. Žalovaný mal teda faktickú možnosť užívať predmet svojho vlastníckeho práva, ako aj prístupovú cestu k svojej nehnuteľnosti, ktorá bola vo vlastníctve žalobcu, čím je vznik bezdôvodného obohatenia z titulu užívania pozemku bez právneho dôvodu dostatočne preukázaný. Tvrdenia žalobcu, podľa ktorých by plnením žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie na strane žalobcu, je irelevantné, bez akejkoľvek opory v zákone. Žalovaný vo svojom vyjadrení poukazuje na to, že fotodokumentácia bola zhotovená 23.11.2017 a preukazuje skutočnosť dlhoročnej neaktivity na pozemku žalobcu. Rozhodné obdobie v danom prípade bolo od 8.9.2015 do 19.1.2017, fotografie poskytnuté zo strany žalobcu takmer rok po rozhodnom období v žiadnom prípade nemôžu preukazovať neužívanie pozemku v rozhodnom období, nakoľko nezodpovedá pomerom na pozemku v rozhodnom období. Fotografie z pozemku žalovaného by museli byť vyhotovené v rozhodnom období, aby preukazovali neaktivitu žalovaného na pozemku. Žalobca zdôraznil, že užívanie pozemku žalovaného vyplýva z jeho vlastníckeho práva, a teda samotný rozsah a intenzita užívania je v danom prípade bezpredmetná. Preto žalobca žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Ďalšie písomné vyjadrenia strany v odvolacom konaní nepodali.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), bez potreby doplnenia dokazovania, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keď rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď žalobu žalobcu o vydanie bezdôvodného obohatenia titulom neoprávneného užívania jeho pozemku žalovaným ako nedôvodnú zamietol, keď nebolo v spore preukázané, že v rozhodnom období od 8.9.2015 do 9.1.2017 žalovaný skutočne pozemok žalobcu užíval.

11. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o preukázané skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na výstižné, správne, presvedčivé a v relevantnom vyčerpávajúce odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa už iba nasledovné:

12. Podstatou odvolania žalobcu, bolo namietanie nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie, keď tento súd uzavrel, že predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia sa žalovaného na úkor žalobcu, je reálne užívanie žalobcovho pozemku žalovaným v rozhodnom období, čo však v spore preukázané žalobcom nebolo. Žalobca naopak dôvodil, že pre vznik bezdôvodného obohatenia žalovaného nie je podstatné, či vôbec a akým spôsobom žalovaný pozemok žalobcu užíval, pretože podstatné podľa neho je vlastníctvo žalovaného k nehnuteľnosti, ktorá susedí s nehnuteľnosťou žalobcu, cez ktorú má žalovaný možnosť prístupu k svojmu pozemku, pričom už zo samotného obsahu vlastníckeho práva žalovaného k danému pozemku, vyplýva podľa žalobcu reálne užívanie pozemku žalobcu žalovaným.

13. Inštitút bezdôvodného obohatenia vyjadruje zásadu občianskeho práva, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor druhého a pokiaľ k tomu dôjde, je povinný takto získaný prospech vrátiť. Predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. OZ je, že niekto získal majetkové hodnoty (došlo k zvýšeniu aktív jeho majetkového stavu), a to na úkor toho, ktorého majetkový stav sa tým znížil, prípadne nedošlo k jeho očakávanému rozmnoženiu. Vznik bezdôvodného obohatenia je spájaný so súčasným vznikom záväzku, na základe ktorého je povinný ten, kto sa obohatil, vydať predmet obohatenia a zároveň ten, na koho úkor sa tak stalo, je oprávnený požadovať vydanie všetkého, o čo sa povinný obohatil.

14. Predpoklady vzniku právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia preukazuje v súdnom konaní ten, kto sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia.

15. Základným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia, je vznik objektívne merateľného majetkového prospechu u obohateného, pričom k zväčšeniu jeho majetku došlo v rozpore s právom uznanými dôvodmi. Dôkaz o existencii bezdôvodného obohatenia na strane obohateného, musí

poskytnúť postihnutý, ktorý žalobou žiada o vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. jeho peňažnú náhradu.

16. Za bezdôvodné obohatenie nie je možné považovať akýkoľvek prospech, ktorý by vlastník veci mohol teoreticky dosiahnuť, ale iba taký prospech, o ktorý obohatený na jeho úkor buď zvýšil svoj majetkový stav, alebo o ktorý sa jeho majetkový stav nezmenšil, hoci by sa tak za bežných okolností stalo (podobne aj rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 20.3.2001, sp. zn. 25Cdo/845/1999).

17. Pravidlom pre určenie, či ide o bezdôvodné obohatenie alebo nie, je posúdenie toho, či sa plnilo na základe platného záväzkového vzťahu, alebo či sa inak dosiahol sledovaný účel. Bezdôvodné obohatenie vzniká na základe objektívnej skutočnosti, a to získaním bezdôvodného obohatenia na úkor niekoho iného. Na vznik záväzkového právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia sa preto nevyžaduje existencia zavinenia, ani existencia protiprávneho úkonu. V tomto prípade totiž nejde o zodpovednostný vzťah, ale o záväzkový vzťah vzniknutý zo zákona.

18. Bezdôvodným obohatením získaným užívaním veci, nie je akýkoľvek prospech, ktorý by vlastník prenajatím veci mohol dosiahnuť, ale iba ten prospech, o ktorý sa na úkor vlastníka iný subjekt užívaním jeho veci obohatil (podobne rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 10.1.2001, sp. zn. 25Cdo/263/1999).

19. Inštitút bezdôvodného obohatenia teda smeruje k odčerpaniu prostriedkov od osoby, ktorá ich získala niektorou zo skutkových podstát uvedených v ust. § 451 a 454 OZ a výška plnenia za užívanie cudzej veci, sa preto odvodzuje od prospechu, ktorý získal obohatený, ktorý je povinný vydať to, čo získal neoprávneným užívaním cudzej veci, teda ten prospech, ktorý bezdôvodne získal a o ktorý sa na úkor vlastníka obohatil. Majetkovým vyjadrením tohto prospechu, je v prípade užívania cudzej nehnuteľnosti peňažná suma, ktorá zodpovedá nájomnému realizovanému zvyčajne v danom mieste a čase za porovnateľné nehnuteľnosti.

20. Vychádzajúc z vyššie uvedených právno-teoretických východísk, je zrejmé, že je celkom správny záver súdu prvej inštancie v tom, že žalobca by mal nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného za užívanie jeho nehnuteľnosti len tom, prípade, pokiaľ by žalovaný nehnuteľnosť žalobcu skutočne užíval. Samotný fakt, že žalovaný je vlastníkom nejakého pozemku, ktorý však žiadnym spôsobom neužíva, nenavštevuje, dokonca sa oň vôbec nestará a že žalobca je vlastníkom susedného pozemku, cez ktorý by prípadne žalovaný mohol mať zabezpečený prístup ku svojmu pozemku, ak by ho chcel užívať, nespôsobuje vznik bezdôvodného obohatenia sa na strane žalovaného. Pokiaľ žalovaný preukázateľne predmet svojho vlastníctva neužíval, čo sa žalobcovi v spore nijako preukázať nepodarilo, pričom na ňom bolo v tomto smere dôkazné bremeno, nemal žiadny dôvod užívať a preukázateľne ani neužíval pozemok žalobcu na prístup ku svojmu pozemku. Bezdôvodné obohatenie za neoprávnené užívanie cudzej nehnuteľnosti (tu bez existencie platnej nájomnej zmluvy, či zriadeného vecného bremena práva prechodu cez cudzí pozemok) vzniká, len ak dochádza k skutočnému užívaniu, alebo aspoň detencii cudzieho pozemku. Iba v tom prípade možno hovoriť o tom, že na strane užívateľa vzniká určitý majetkový prospech. Ak žalovaný pozemok žalobcu v rozhodnom období nijako neužíval, ani ho nijakým iným spôsobom fakticky neovládal, nemohlo na jeho strane vzniknúť nedôvodné majetkové obohatenie. Odvolací súd má zato, že právny záver súdu prvej inštancie je v tomto prípade celkom správny, nakoľko nebolo preukázané, že by sa majetkový stav žalovaného na úkor žalobcu akokoľvek zvýšil.

21. Na vznik osobitného záväzkovo-právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia sa totiž nevyhnutne vyžaduje objektívna fakticita vzniku majetkovej výhody či prospechu, merateľná a vyjadriteľná všeobecným peňažným ekvivalentom. Faktický stav majetkovej nerovnováhy subjektov právnych vzťahov teda pojmovo vyžaduje bezdôvodnosť takéhoto stavu (absencia relevantného právneho dôvodu vzniku tohto obohatenia). Hoci žalovaný nemal so žalobcom uzavretú nájomnú zmluvu na užívanie žalobcovho pozemku, ani uzavretú zmluvu o zriadení vecného bremena práva nevyhnutnej cesty za náhradu (či už jednorazovú alebo opakovanú analogicky podľa § 151o ods. 3 OZ), v danom prípade žiadny protiprávny stav nenastal, nakoľko žalovaný pozemok žalobcu neužíval, keďže neužíval ani svoj vlastný pozemok. Len susedstvo sporných nehnuteľností a z toho vyplývajúca hypotetická potencijná možnosť, aby žalovaný na užívanie svojho pozemku využíval prístup cez pozemok žalobcu, nestačí na vznik bezdôvodného obohatenia sa žalovaného na úkor žalobcu. To, že nehnuteľnosti žalovaného a

žalobcu susedia, samo o sebe nijako nezvýšilo majetkovú sféru žalovaného na úkor majetkovej sféry žalobcu.

22. Na vznik právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia sa totiž nevyhnutne musí majetkový prírastok jedného subjektu v určitej peniazmi vyjadriteľnej miere prejavíť v majetkovej sfére iného subjektu. Musí teda existovať určitá kauzálna väzba medzi obohatením sa jedného subjektu (majetkový prospech) a úbytkom (ujmou) v majetkovej sfére druhého subjektu. (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 451 - 880. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2015 s. 1589). Žalobca však nijakým spôsobom nepreukázal, že v jeho majetkovej sfére došlo konaním žalovaného k úbytku, bezodplatným užívaním jeho pozemku.

23. Inštitút bezdôvodného obohatenia je potrebné odlišovať tak od nájomnej zmluvy, ako aj od práva vecného bremena zriadeného za odplatu. V prípade existencie zmluvného vzťahu (nájom, vecné bremeno) je nájomca, či oprávnený z vecného bremena povinný platiť nájomné bez ohľadu na to, či ten ktorý mesiac danú nehnuteľnosť skutočne užíva, pretože na základe daného zmluvného vzťahu stačí už len to, že mu je na základe daného záväzkovoprávneho vzťahu umožnené danú nehnuteľnosť užívať, má oprávnenie takúto faktickú možnosť. Záväzok z bezdôvodného obohatenia, však zo zákona medzi obohateným a postihnutým vzniká len vtedy, ak skutočne k takémuto bezdôvodnému obohateniu dôjde, teda obohatený skutočne zasiahne do majetkovej sféry postihnutého. Táto okolnosť však v tomto spore žalobcom preukázaná nebola.

24. Odvolací súd teda uzatvára, že plnením bez právneho dôvodu, je i užívanie cudzej nehnuteľnosti (pozemku) bez nájomnej zmluvy, či iného titulu oprávňujúceho užívať cudziu vec. Takýto užívateľ je potom povinný nahradiť bezdôvodné obohatenie peňažnou formou. Avšak iba v prípade, že by žalovaný skutočne v žalovanom rozhodnom období vykonával užívacie právo, ktoré mu inak neprislúchalo z titulu buď platne uzatvorenej nájomnej zmluvy, či práva vecného bremena, a robil by tak bezodplatne, došlo by ku skutočnému zmenšeniu majetku žalobcu, hoci by sa tak inak nemalo stať buď platením nájomného, či odplaty za zriadené vecné bremeno. Iba v tom prípade by túto majetkovú hodnotu žalovaný získaval na úkor žalobcu, ktorý by tak nemohol získať prospech riadnym platením nájomného, či odplaty a mohol by si uplatniť nárok z bezdôvodného obohatenia žalovaného.

25. Pokiaľ ide o rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/104/2008 zo dňa 30.6.2009, tak žalobca z neho iba účelovo, bez celkového kontextu tohto rozhodnutia vybral vetu, že: „Z hľadiska posúdenia otázky získania bezdôvodného obohatenia užívaním cudzej veci nie je významné, či a akým spôsobom bolo užívanie veci konzumované a či bola držba veci majetkovo zhodnocovaná, teda či priniesla konzumentovi zisk.“ Zo skutkového stavu daného rozhodnutia vyplýva, že v predmetnej veci nebol spor o tom, že žalovaný užíval konkrétne nebytové priestory, bez existencie platnej nájomnej zmluvy. Aj v danej veci teda predpokladom priznania bezdôvodného obohatenia bolo skutočné užívanie veci, spor bol medzi stranami konania iba o výšku bezdôvodného obohatenia, kedy súd uzavrel, že toto je vo výške obvyklého nájomného, teda bez ohľadu dokazovania spôsobu užívania danej veci, nakoľko podstatná bola skutočná držba danej veci žalovaným.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolacia argumentácia žalovaného, že pre vznik bezdôvodného obohatenia žalovaného na úkor žalobcu stačí existencia jeho vlastníckeho práva k pozemku a z neho vyplývajúce zákonné povinnosti vlastníka neobstojí, pretože pre vznik záväzkového vzťahu z bezdôvodného obohatenia, ktoré malo nastať užívaním cudzej nehnuteľnosti bez právneho dôvodu, je podstatným znakom práve užívanie cudzej nehnuteľnosti, minimálne vo forme jej faktického ovládania, nestačí len hypotetická možnosť, že žalovaný mohol mať možnosť nehnuteľnosť žalobcu užívať.

27. Žalobca v spore užívanie jeho nehnuteľnosti žalovaným nijako nepreukázal, nedokázal, že by žalobca cez jeho pozemok prechádzal, či už pešo, alebo motorovým vozidlom, či už on, alebo osoby ním oprávnené. Obrana žalovaného v spore spočívala v tom, že nakoľko on nevyužíval ani svoj pozemok, nemal dôvod užívať pozemok žalobcu. Tu bolo skutočne dôkazné bremeno na žalobcovi aby preukázal, že žalovaný prípadne svoj pozemok v rozhodnom období užíval, na čo nevyhnutne potreboval prístup cez pozemok žalobcu. Pri posudzovaní dôkazného bremena na strane toho - ktorého účastníka treba totiž rešpektovať aj tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t. j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti. V tomto prípade žalovaný tvrdil, že svoj ani žalobcov pozemok

neužíval. Túto negatívnu minulosť skutočnosť preukazoval fotodokumentáciou, z ktorej bolo zrejmé, že nakoľko sú na pozemku náletové dreviny, je zrejmé, že skutočne žalovaný tento pozemok už dlhšiu dobu neužíva a nestará sa oň. Nebolo potom od neho viac ani možné požadovať, aby preukazoval neužívanie pozemku žalobcu. Keďže preukázanie titulu bezdôvodného obohatenia je na prospech žalobcu, bolo na ňom, aby ho tvrdil a preukazoval, napríklad dôkazmi o skutočnom užívaní pozemkov žalovaným (existenciou vyjazdených koľají na pozemkoch, fotodokumentáciou prítomnosti žalovaného či už na svojom alebo žalobcovom pozemku v rozhodnom období). Ako však správne uzavrel súd prvej inštancie, žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno a reálne užívanie pozemku žalobcu žalovaným nijako nepreukázal.

28. Je potom celkom irelevantné, že pozemok žalovaného je inak ako cez pozemok žalobcu neprístupný. Žalovaným nevyužívaný pozemok, tzv. ležiaci ľadom, nespôsobuje sám o sebe vznik bezdôvodného obohatenia žalovaného na úkor žalobcu, keďže mal žalovaný potencionálnu možnosť pozemok žalobcu na prístup využívať. K reálnemu presunu v majetkových sférach žalovaného a žalobcu totiž preukázateľne nedošlo, preto sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatiť nemohol.

29. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, po vyporiadaní sa s podstatnou odvolacou argumentáciou žalobcu, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej ako vecne správny, vrátane vecne správneho závislého výroku o náhrade trov konania, odvolaním žiadnej zo strán osobitne nenapadnutého, s použitím § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

30. O náhrade trov odvolacieho konania, s použitím § 262 ods. 1 CSP v zmysle § 396 CSP, rozhodol odvolací súd ex offio podľa § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému žalovanému priznal plnú náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi. O výške náhrady trov odvolacieho konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).